

Nr 659.

Av herr **Andersson** i Ryggestad m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 236, angående åtgärder i prisreglerande syfte på jordbrukets område.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 236 angående åtgärder i prisreglerande syfte på jordbrukets område föreslås bl. a. vissa ändringar i nu gällande bestämmelser för producent- och kontantbidragen. Dessa nya bestämmelser gå ut på en förändring av bidragsskalan därhän, att de minsta leverantörerna få en nedsättning av bidraget från 12 öre per kg till 8 öre per kg levererad mjölk.

Propositionen stöder sig härvidlag på producentbidragsutredningens betänkande, där dessa åtgärder föreslagits. Producentbidragsutredningen har tydligen tagit alltför stor hänsyn till tidigare förslag från visst håll, där man krävt nedsättning av bidraget för de minsta leverantörerna från 12 öre per kg ända ned till 6 öre per kg levererad mjölk.

Om propositionen skulle bifallas i sin helhet, skulle detta betyda, att samtliga innehavare av stödjordbruk i vårt land skulle få minskade bidrag och icke bara stödjordbrukarna utan även många innehavare av ofullständiga jordbruk. Vi vilja erinra om att enligt tabellen å s. 86 i propositionen finnes det 27 552 jordbrukare med en åkerareal, som icke överstiger 2 ha, vilka uppbära producent- eller kontantbidrag. Samtliga dessa jordbrukare torde få sin ställning försämrad. Dessutom finnes det 75 519 jordbrukare med en åkerareal av 2—5 ha, som också uppbära producent- eller kontantbidrag, och även en mycket stor del av dessa jordbrukare torde få minskade bidrag. Enligt uppgift från Svenska mejeriernas riksförening finnes det inom landet 265 000 mejerileverantörer. Genomsnittsliveransen av mjölk per år räknat är 13 700 kg. Enligt beräkningar som gjorts inom Svenska mejeriernas riksförening är det omkring 60 000 leverantörer, vilkas mjölkleveranser icke överstiga 5 000 kg per år. Under förutsättning att dessa 60 000 leverantörer erhålla producentbidrag, få samtliga dessa producentbidraget sänkt från 12 till 8 öre. Alltså en försämring med en tredjedel. Därtill komma försämringarna för dem som nu erhålla kontantbidrag. Anslaget till producent- och kontantbidrag sänkes enligt propositionen med 12 miljoner kronor, och samtidigt föreslås i propositionen en höjning av priset på vete med 3 öre per kg eller sammanlagt med 16 miljoner kronor. Således en överflyttning av 12 miljoner kronor från de sämst ställda mjölkproducenterna till spannmålsodlarna.

Då vi icke kunna finna detta vara rättvist och rimligt få vi föreslå,
att riksdagen ville besluta, att producentbidraget skall
utgå med 12 öre per kg levererad mjölk på leveranser upp
till 5 000 kg per år, dock med högst 480 kronor per år;
att kontantbidraget skall utgå med samma belopp per ko
som hittills;
att riksdagen ville avslå förslaget om höjning av vetepri-
set med 3 öre per kg;
att jordbruksutskottet måtte omräkna anslagsbeloppet till
producent- och kontantbidragen samt i övrigt företaga de
jämkningar och omräkningar som kunna föräntledas av
dessa förslag; samt
att riksdagen i övrigt ville bifalla vad Kungl. Maj:t före-
slagit i propositionen nr 236.

Stockholm den 14 maj 1952.

<i>Arvid Andersson.</i>	<i>Gustaf Nilsson.</i>	<i>Aug. Spångberg.</i>
<i>Sigfrid Jonsson.</i>	<i>Helge Lindström.</i>	<i>P. L. Orgård.</i>
<i>Uddo R. Jacobson.</i>	<i>Gust. K. Hellbacken.</i>	<i>K. J. Andersson,</i> <i>Alfredshem.</i>
<i>Sven Persson.</i>	<i>J. O. Gavelin.</i>	<i>Magnus Nilsson.</i>
<i>Einar Andersson.</i>	<i>Carl E. Johansson.</i>	<i>Hans Levin.</i>
<i>Ragnar Ekström.</i>	<i>Axel Jansson</i> <i>i Hällefors.</i>	